

Dosarul nr.2ra-2507/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – Gh. Stratulat

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Ciugureanu, G. Dașchevici, A. Bostan

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Lucia Andrieș în pricina civilă la acțiunea Societății Comerciale „Servcomloc” SRL împotriva Luciei Andrieș privind încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 13 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

SC „Servcomloc” SRL la data de 10 decembrie 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Luciei Andrieș privind încasarea datoriei pentru întreținerea blocului locativ în mărime de 6 920,0 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei, suportate în legătură cu achitarea taxei de stat (f. d. 4).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în baza contractului încheiat la data de 03 martie 2008 între Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău SA în calitate de fiduciant și SC „Servcomloc” SRL în calitate de fiduciar, gestionează și administrează blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 38/1. De asemenea, SC „Servcomloc” SRL este în drept să perceapă de la locatari plățile pentru întreținerea fondului locativ.

Potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 43, cu numărul cadastral 0100216.005.01.043, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 38/1 îl deține Lucia Andrieș, care în calitate de proprietar este obligată să achite plata pentru serviciilor locativ- comunale.

Lucia Andrieș de mai mult timp nu achită plata pentru serviciile locativ- comunale, precum deservirea blocului locativ, energia electrică scară, reparații curente, servicii de gestiune. Astfel, la data de 01 octombrie 2014 a acumulat o datorie în mărime de 6 920,0 lei, care refuză să o achite benevol.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 11 noiembrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată s-a încasat de la Lucia Andrieș în beneficiul SC „Servcomloc” SRL datoria în mărime de 6 920,0 lei și cheltuieli judiciare în mărime de 270 lei cu titlul de taxă de stat (f.d. 36).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 27 noiembrie 2015 Lucia Andrieș a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea

hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată și dispunerea spre încasare din contul SC „Servcomloc” SRL în beneficiul său a cheltuielilor judiciare în mărime de 155,25 lei cu titlul de taxa de stat (f.d. 50-55).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 13 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de către Lucia Andrieș, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 11 noiembrie 2015 (f.d. 73).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că potrivit informației prezentate de ÎM „InfoCom” proprietara apartamentului nr. 43 din str. drumul viilor 38/1, mun. Chișinău are datorii față de prestatorii de servicii comunale în legătură cu neachitarea serviciilor de deservire a blocului locativ, energiei electrice scară, reparații curente, serviciu de gestiune în mărime de 6 920 lei, acumulată pentru perioada 2007-2014.

Potrivit pct. 17 al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă *„plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii”*.

Argumentul apelantei privind netemeinicia încasării datoriei întrucât acesta nu a locuit în apartamentul în litigiu, nu a fost reținut de instanța de apel, ori fiind proprietara apartamentului nr. 43 din str. drumul Viilor 38/1, mun. Chișinău în această perioadă a beneficiat de servicii comunale precum deservirea blocului locativ, reparații curente, servicii de gestiune, energie electrică scară, transportul deșeurilor, deservirea tehnică ascensor, care nu au fost achitate, deși în obligațiile acesteia întră achitarea regulată a serviciilor comunale, inclusiv cele menționate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 09 septembrie 2016 Lucia Andrieș a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță (f.d. 83-85).

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanțele judecătorești au încălcat normele de drept material și procedural, prima instanță a judecată pricina în lipsa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora examinării cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 aprilie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 02 iunie 2016, recepționată de către apelantă la data de 04 august 2016 (verso copertă).

Recursul depus la 09 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Lucia Andrieș este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Lucia Andrieș asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentul recurentei precum, că cauza în prima instanță a fost examinată în lipsa ei și în lipsa citării legale nu constituie temei de admisibilitate, ori instanța de apel a acoperit acest viciu prin examinarea fondului în prezența recurentei și reprezentantul ei, mai ales că recurenta în apel nu a solicitat remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, dar a cerut instanței emiterea unei soluții pe fond.

Instanța de apel a cercetat și analizat toate argumentele invocate de apelantă, decizia conținând răspunsuri asupra fiecărui argument în parte.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lucia Andrieș inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lucia Andrieș împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 în pricina civilă la acțiunea Societății Comerciale „Servcomloc” SRL împotriva Luciei Andrieș privind încasarea datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Maria Ghervas